

Jove il·lusionada

I aquí estic, escarxofada en aquest sofà i disposada a passar a la Història

Ramon Casas

Al final, he cedit. Li he dit que posaria per a ell, però sota dues condicions: que em deixés estar còmoda i no em fes treure la roba. I aquí estic, escarxofada en aquest sofà i disposada a passar a la Història amb aquest vestit negre que sembla que torni d'un funeral. No calia que s'ho prengué tan al peu de la lletra, però el Ramon és així, fug dels problemes. Detesta discutir i, sense que te n'adonis, acaba sempre aconseguint allò que vol. Estava obsessionat a fer-me un retrat i aquí el tenim, fregant els pinzells, sense fre, i jo amb aquest vestit que em mata de calor i em va estret per totes bandes.

Ja friso perquè em demani el que sé que em demanarà: treu-te el fulard, descorda't la brusa, arremanga't la faldilla, i segur que acabo com la Maja aquella del Goya. D'acord, Ramon, deixa ja que em tregui aquest coi de vestit negre, però aleshores m'hauràs de fer una altra cosa, i et ben juro que no serà un retrat.

* *Jove decadent. Després del ball*, de Ramon Casas, és al Museu de Montserrat

